

DRVO

Ja sam jedno bjelogorično drvo. Svi su me voljeli, a sada, kako vrijeme prolazi, počeli su me napuštati.

Prvo mravi, više nisu šetali po mojoj smeđoj, hrapavoj kori. Zatim vjeverice, sakrile su se u duplje i zaboravile me. A moje najbolje prijateljice lastavice, koje su letjele visoko, a ja sam ih gledao, izgledale su kao avioni koji oblake dosežu i ničega se ne boje, i one su otišle. Pčele i leptiri, bubamare i bumbari i ostali kukci koji su veselo zujali oko mene i oblijetali cvijeće šareno poput duge, odzujali i nestali. Čak i moji podzemni prijatelji, krtice i gujavice, što su mi nježno masirale korijenje, više ne masiraju. Ni kokoši i pilići, fazani i fazančići, ni mačke i psi, više ne šetaju i ne prave mi društvo.

Pitam se što sa mnom nije u redu. Jesam li možda nešto krivo napravio? Od silne tuge i muke, lišće mi je uvenulo i popadalo. Nisam više mogao, utonuo sam u san.

Probudio me je pjev ptica, zujanje kukaca i glasovi životinja. Sve je opet bilo kao prije. I lističi su mi se zazelenili, od sreće sam zapjevao sa svojim prijateljima.

Muslim, 95300

4. razred